

СЪЮЗ НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТРАЛЕН СЪВЕТ

1000 София, ул. "Пиротска" № 7

тел./факс: 0669-2987-83-90

mail: sub@sub.bg

Изх. № 35/29.05.2014г.

Вх. № 10/20.05.14 № 7
Дата 31.05.2014г.

ДО КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

С Т А Н О В И Щ Е

НА СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 7 ОТ 2014 Г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 29 април 2014 г. Съюзът на юристите в България е конституиран като заинтересована страна по конституционно дело № 7 от 2014 година, образувано по искане на Общото събрание на Гражданската колегия на Върховния касационен съд за установяване на противоконституционност на т. 8 от решение на Народното събрание от 26 май 2009 г. по доклада на Временната анкетна комисия за установяване на актове и действия, с които е уредена собствеността и начинът на ползване на имоти в Студентския град в София (обн., ДВ, бр. 41 от 2 юни 2009 г.), с която се налага „мораториум върху всички сделки на разпореждане с незастроени имоти на територията на „Студентски град“ – София до изясняване на собствеността им”.

Съюзът на юристите в България изразява следното становище:

С решението на Народното събрание е предвидено ограничение за разпореждане с незастроените имоти на територията на м. „Студентски град“ без срок и предполага нерегламентирана от гледна точка на действащото законодателство проверка на собствеността на реституирани по силата на нормативен акт и от държавен орган имоти, извършвана пак от държавата. С това решение по същество неограничен кръг частноправни субекти и Столична община са лишени безсрочно от възможността да се разпореждат с притежаваните от тях вещни права.

Неограниченото във времето лишаване на собственика от правомощието му да се разпорежда със собствеността си, установено в интерес на друг правен субект (в случая държавата, която претендира за себе си собственическите права), не може да бъде оправдано със съображения за опазване на обществения интерес, защото предвиденото ограничение на собственическите правомощия по отношение на възстановени имоти противоречи на чл. 17, ал. 3 от Конституцията, съгласно която разпоредба частната собственост е неприкосновена. Законодателят няма право да посяга на неприкосновеността на вече възстановена частна собственост, като създава безсрочни ограничения върху разпореждането с нея.

Защитата на държавата като собственик не може да се осъществи чрез налагане на общи забрани, засягащи неограничен кръг трети лица, включително такива, чиито собственически права не произтичат от реституция, и свързани с провеждането на правно нерегламентирана процедура по „изясняване на собствеността“, която не е ограничена със срок и ангажира на практика активността на една от страните по спора за собственост без какъвто и да е механизъм за защита на другата страна в лицето на собствениците, лишени от възможността да се разпореждат с правата си. Това противоречи на принципа на правовата държава по чл. 4, ал. 1 от Конституцията, според който защитата на накърнени субективни права е изключителна компетентност на съдилищата съгласно чл. 117, ал. 1 от Конституцията.

Като правен субект държавата разполага с възможността да защити правото си на собственост по общия ред, установен за гражданите и юридическите лица, при което установяването в изключителен неин интерес на ограничителни мерки, насочени към обезпечаване на собственическите ѝ претенции не по предвидения в процесуалното законодателство ред, противоречи именно на принципите на правовата държава. Интересът на държавата да обезпечи правото си на собственост върху неправилно възстановени по реда на реституционните закони имоти или незаконосъобразно актувани като общински, може да бъде защитен съобразно предвидените в законодателството способности за защита на собствеността, при която преценката за валидността и законосъобразността на индивидуалните административни актове за възстановяване на собствеността ще се извърши от гражданския съд по реда на чл. 17, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс.

Най-сетне, уместно да се отбележи и, че обсъжданото решение на Народното събрание, независимо от изложеното по-горе, е типичен пример за непрепоръчителна практика, която следва да се избягва, тъй като zlepоставя законодателния орган (СИ) ограничава правомощия на съдебната власт и създава статус на нестабилност на разделението на властите, което е основополагащ принцип на всяка правова държава.

Предвид гореизложеното Съюзът на юристите в България предлага да уважите изцяло искането на ОСГК на ВКС, като приемете, че точка 8 от

Решение на Народното събрание от 26 май 2009 г. по доклада на Временната анкетна комисия за установяване на актове и действия, с които е уредена собствеността и начинът на ползване на имоти в Студентски град в София (обн., ДВ, бр. 41 от 2 юни 2009 г.), с която точка се налага „мораториум върху всички сделки на разпореждане с незастроени имоти на територията на м. „Студентски град“ – София, до изясняване на собствеността им“, противоречи на чл. 4, ал. 1, чл. 17, ал. 3 и чл. 117, ал. 1 от Конституцията, и съответно обявите тази точка за противоконституционна.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(ВЛ. СЛАВОВ)

